

**Statsrådets skrivelse till Riksdagen om ett förslag till
Europaparlamentets och rådets förordning (förordning
om bestämmelser som gäller Europeiska socialfonden)**

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen
översänds till riksdagen Europeiska gemen-
skapernas kommissions förslag av den 14 juli

2004 till Europaparlamentets och rådets för-
ordning om bestämmelser som gäller Euro-
peiska socialfonden.

Helsingfors den 18 november 2004

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Direktör Pertti Toivonen

ARBETSMINISTERIET

15.11.2004

PROMEMORIA

EU/2004/1316

**KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM BESTÄMMELSER SOM GÄLLER EUROPEISKA SOCIALFONDEN
(KOM (2004) 493 SLUTLIG)**

1. Allmänt

Europeiska kommissionen publicerade den 18 februari 2004 sin tredje rapport om ekonomisk och social sammanhållning, i vilken ingår kommissionens förslag till förnyande av strukturfonderna under åren 2007—2013. I anslutning till rapporten om ekonomisk och social sammanhållning överlämnade kommissionen den 14 juli 2004 förordningsförslag som gäller de olika strukturfonderna. Av dessa förslag gäller ett Europeiska socialfonden.

Förordningarna om strukturfonderna är nära sammankopplade med förslaget till förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och sammanhållningsfonden där de allmänna bestämmelserna om strukturfondernas verksamhet, dvs. politikens innehåll, fördelning av medel och förvaltningsförfarande definieras. Statsrådet godkände den 14 oktober 2004 en skrivelse till riksdagen om ett förslag till allmän förordning för strukturfonderna.

För Europeiska socialfondens (nedan ESF) del ingår i förordningsförslaget noggranna bestämmelser om de viktigaste tyngdpunkterna när det gäller Europeiska socialfonden och om principer för den verksamhet som stöds. Enligt artikel 146 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Europeiska socialfonden upprättats för att förbättra arbetstagarnas sysselsättningsmöjligheter på den inre marknaden och på så sätt bidra till en höjning av levnadsstandarden. Med fonden strävar man efter att främja möjligheterna till sysselsättning och arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet samt att underlätta deras anpassning till för-

ändringar inom industrin och i produktionsystemen, särskilt genom yrkesutbildning och omskolning. Enligt artikel 148 skall rådet enligt förfarandet i artikel 251 tillsammans med Europaparlamentet besluta om genomförandebestämmelser för Europeiska socialfonden.

2. Innehållet i förslaget till förordning om ESF

Enligt förslaget till förordning om Europeiska socialfonden har ESF som mål att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom att stöda medlemsländernas strävanden att uppnå full sysselsättning, att förbättra arbetets kvalitet och produktivitet och att öka social delaktighet samt att minska regionala skillnader i sysselsättningen.

Enligt artikel 2 skall ESF särskilt stöda sådan verksamhet som stämmer överens med riktlinjerna och rekommendationerna för den Europeiska sysselsättningsstrategin.

Vid genomförande av ovan nämnda uppgifter stöder ESF gemenskapens strävanden att stärka den sociala sammanhållningen, förbättra konkurrenskraften och främja en med tanke på miljön hållbar ekonomisk tillväxt. ESF skall särskilt beakta gemenskapens mål för social delaktighet, utbildning, yrkesutbildning och jämställdhet mellan könen.

Enligt artikel 3 genomförs ESF:s åtgärder inom målet för tillnärmning, dvs. konvergens, samt målet för regional konkurrenskraft och sysselsättning. Tyngdpunkterna för ESF-åtgärder inom ovan nämnda mål är:

- a) Ökande av arbetstagarnas och företagens flexibilitet.
- b) Aktivering av arbetssökandes och passiva personers möjligheter att få arbete,

förebyggande av arbetslöshet, förlängning av arbetstagarnas arbetshistoria samt ökande av kvinnors och invandrares deltagande i arbetslivet.

c) Ökande av social delaktighet för personer som är i en svag ställning på arbetsmarknaden och förebyggande av diskriminering.

d) Genomförande av reformer som gäller sysselsättning och delaktighet särskilt genom utveckling av partnerskap och avtalsförfarande med hjälp av nät mellan relevanta parter på nationell, regional och lokal nivå.

Inom konvergensmålet stöder ESF, utöver ovan nämnda tyngdpunkter, följande:

a) Utvidgande och utvecklande av investeringar i mänskligt kapital.

b) Förbättrande av kapaciteten och effektiviteten då det gäller den offentliga förvaltningens tjänster och allmännyttiga tjänster på nationell, regional och lokal nivå genom reformer och god förvaltningspraxis särskilt inom den ekonomiska sektorn, sysselsättningssektorn, den sociala sektorn, miljösektorn och den rättsliga sektorn.

Enligt artikel 33 i förslaget till allmän förordning kan fonderna (ERUF, ESF) i sina åtgärdsprogram finansiera projekt som hör till den andra fondens verksamhetsområde till högst 5 % per handlingslinje. Enligt förslaget till förordning om ESF är det möjligt att inom handlingslinjen för social delaktighet i åtgärder som gäller bl.a. utslagna samt människor med funktionshinder och handikapp med ESF-finansiering genomföra projekt som hör till verksamhetsområdet för Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) till högst 10 % av finansieringen för handlingslinjen.

ESF-åtgärder kopplas i fortsättningen alltmer till Europeiska sysselsättningsstrategin. Avsikten är att med dessa åtgärder främja genomförandet av sådan politik på gemenskapsnivå som hänför sig till även andra fonders verksamhetsområde. Enligt artikel 4 skall medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten säkerställa att den verksamhet som ESF stöder är förenlig med Europeiska sysselsättningsstrategin, stöder genomförandet av den och de rekommendationer som gäller den samt de mål som gemenskapen uppställt för social delaktighet.

I programmen skall ESF:s resurser riktas till de viktigaste behoven och koncentreras till sådana politikområden där man med hjälp av ESF-stöd kan åstadkomma den största effekten med programmet. I programmen skall för maximering av effekten av ESF-stödet särskilt beaktas de regioner och trakter som har de största problemen inklusive stadsregioner och landsbygdsregioner på tillbakagång samt regioner som är beroende av fiske.

I artikel 27 i förslaget till allmän förordning åläggs medlemsstaterna att årligen göra upp rapporter på strateginivå. Enligt förslaget till förordning om ESF fogas de relevanta delarna av ovan nämnda rapporter till den nationella sysselsättningspolitiska handlingsplanen och till den nationella handlingsplanen för eliminering av fattigdom och utslagning.

Vid uppföljning av medlemsstaternas genomförande av de strategiska referensramarna skall de kvalitativa mål och indikatorer som beskriver Europeiska socialfonden vara desamma som vid genomförandet av Europeiska sysselsättningsstrategin. De skall anknyta till de mål som tillämpats på gemenskapsnivå vid förfaranden för social delaktighet, utbildning och yrkesutbildning. Likaså skall indikatorerna för uppföljning av programmen stämma överens med ovan nämnda kvalitativa mål som definierats på gemenskapsnivå.

Vid evaluering av ESF:s verksamhet skall man bedöma hur verksamheten har bidragit till genomförandet av Europeiska sysselsättningsstrategin och till uppnåendet av de mål som ställts på gemenskapsnivå för social delaktighet, utbildning och yrkesutbildning.

Enligt artikel 5 skall ESF-verksamheten planeras och genomföras på en ändamålsenlig geografisk nivå med beaktande av medlemslandets förvaltningssystem och med särskilt beaktande av den regionala och lokala nivån. Ekonomiska och sociala partner samt medborgarorganisationer skall beaktas i alla skeden av uppgörandet och genomförandet av programmen och de skall uppmuntras att delta i genomförandet av ESF-programmen. Inom konvergensmålet skall minst 2 % av ESF-finansieringen användas för åtgärder som genomförs tillsammans med ekonomiska och sociala partner, särskilt i projekt som hänför sig till anpassande av arbetstagare och

företag. Medborgarorganisationernas medverkan skall uppmuntras särskilt i projekt som gäller social delaktighet och jämlikhet.

Medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten säkerställer att i olika skeden av programarbetet rapporteras om de åtgärder som vidtagits för att främja jämställdheten mellan kvinnor och män.

Innovativa åtgärder skall främjas och spridas i alla program. Avsikten är att förvaltningsmyndigheten efter att ha konsulterat övervakningskommittén beslutar om teman för och sätten att genomföra de innovativa åtgärderna. Kommissionen kommer inte längre att särskilt efterlysa innovativa åtgärder.

Gemenskapsinitiativet EQUAL kommer inte att fortsätta som ett eget självständigt gemenskapsinitiativ utan verksamheten kan fortsätta i åtgärdsprogrammen. Medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten skall säkerställa att det transnationella och mellanstatliga samarbetet genomförs inom ramen för en särskild handlingslinje eller ett särskilt program. Medlemsstaten skall genom en ändamålsenlig samordningsmekanism se till att ESF passar ihop med och kompletterar andra internationella program inom gemenskapen, särskilt inom utbildning och yrkesutbildning, så att resurserna på gemenskapsnivå används optimalt. I handlingslinjen för transnationellt och mellanregionalt samarbete kan stödnivån (ESF-andelen) vara 10 procentenheter högre.

Kommissionen främjar med hjälp av tekniskt stöd utbyte av erfarenheter, kunskapsökning samt nätverksbildning och ordnar seminarier för att finna och sprida bra praxis.

I förslaget till allmän förordning redogörs för innehållet i de årliga och slutliga verkställighetsberättelserna för programmen. Enligt artikel 10 i förslaget till förordning om ESF skall i de årliga och slutliga verkställighetsberättelserna dessutom ingå en syntes om hur jämställdhetsåtgärder, åtgärder för främjande av social integrering av invandrare och minoriteter, innovativa åtgärder och åtgärder för transnationellt och mellanregionalt samarbete har genomförts.

ESF-stöd skall enligt förslaget betalas mot offentliga kostnader. Följande kostnader skall inte vara stödberättigade: mervärdes-skatt som kan gottskrivas, ränta på skuld, an-

skaffning av infrastruktur, lösöre som kan avskrivas, fastigheter och mark. På ESF-finansierade åtgärder som hör till verksamhetsområdet för Europeiska regionala utvecklingsfonden tillämpas de bestämmelser om rätt till stöd som ingår i ERUF-förordningen.

3. Konsekvenser ur Finlands synvinkel

Kommissionens förslag till förordning understryker särskilt starkt kopplingen mellan ESF och Europeiska sysselsättningsstrategin och gör det möjligt att med hjälp av ESF-åtgärder bättre stöda riktlinjerna och rekommendationerna för sysselsättningsstrategin. Samtidigt understryker utkastet till förordning en stark koppling mellan ESF-åtgärder och målen för social delaktighet, utbildning och yrkesutbildning på gemenskapsnivå.

Förslaget till förordning klarlägger dock inte hur samordningen skall ske i praktiken och vad som avses med tillräcklig samordningsmekanism. Den praktiska samordningen hotar att bli lika svag som under den pågående programperioden. För närvarande genomförs ESF-åtgärder och sysselsättningsstrategin i medlemsländerna tydligt åtskilda från varandra och i praktiken närmast som processer som endast formellt stöder varandra. Samtidigt understryker förslaget till förordning behovet att tydligare än för närvarande samordna ESF-åtgärder och målen för social delaktighet, utbildning och yrkesutbildning på gemenskapsnivå.

Europeiska sysselsättningsstrategin och ESF-åtgärder för kunskapsutveckling skall spela en större roll vid fullföljande av Lissabonstrategin. Förordningsförslaget understryker denna princip och står i linje med Finlands sysselsättnings- och kompetensmål och mål för ekonomisk och social sammanhållning samt konkurrenskraft. Dessa mål definieras bl.a. i handlingsplanen för sysselsättningspolitiken.

Förordningsförslagets förslag till åtgärder som finansieras av ESF är omfattande. I förslaget ingår bl.a. de mål som Finland presenterat i samband med den tredje rapporten om ekonomisk och social sammanhållning. Förordningsförslaget är mera detaljerat än den nuvarande ESF-förordningen, vilket kan be-

gränsa flexibiliteten vid val av åtgärder som finansieras på nationell nivå. Genomförandet av åtgärderna enligt förslaget förutsätter av medlemsstaterna att de tydligt koncentrerar finansieringen till de viktigaste behoven och till sådana politikområden och områden där ESF:s verkan är störst.

Till skillnad från den nuvarande förordningen har ESF-finansierade åtgärder i förslaget fördelats mellan målen (konvergensmålet samt målet regional konkurrenskraft och sysselsättning) så att sätten att uppnå konvergensmålet skulle vara flera. Inom konvergensmålet är det, enligt förordningsförslaget, möjligt att finansiera särskilda åtgärder för reformering av utbildningssystemen och för utveckling av mänskligt kapital inom forsknings- och innovationsverksamheten. Inom konvergensmålet understryks dessutom stärkandet av arbetsmarknads-, utbildnings- och förvaltningssystemen. Det är motiverat att stärka dessa system särskilt med tanke på de nya medlemsländerna. I Finland finns det knappast längre några behov av att stärka dem. Snarare gäller det att utveckla kvaliteten och effektiviteten inom systemen. Om förslaget genomförs på detta sätt minskar det möjligheterna att utveckla områden utanför konvergensmålet, dvs. områden som hör till målet konkurrenskraft och sysselsättning, inom de sektorer som nämns ovan.

Förslaget till ESF-förordning svarar på de viktigaste utmaningarna inom arbetsmarknaden och närings- och arbetslivet i Finland. Under den kommande strukturfondsperioden består dessa utmaningar av arbetskraftens stigande medelålder, tillgången på skicklig arbetskraft, hög strukturarbetslöshet och förbättrande av arbetets kvalitet och produktivitet. Utbudet och efterfrågan på arbetskraft samt arbetets kvalitet och ekonomins behov i fråga om konkurrenskraft når inte varandra. Det krävs systematiska insatser på utvecklande av arbetsorganisationerna så, att utvecklandet av arbetslivets kvalitet och produktivitet i allt högre grad förenas med deras förmåga att skapa innovationer. Likaså är upprätthållandet av arbetsförmågan en viktig del av tryggheten av tillgången på arbetskraft. Problem som hänför sig till hur arbetstagarna skall orka i arbetslivet gäller inte bara äldre personer eftersom utbrändhet be-

rör alla åldersgrupper. Uppmärksamhet skall fästas vid företagets behov av arbetskraft och kompetens, vid framförhållning och vid utvecklande av arbetskrafts- och utbildningspolitiska åtgärder. Det blir allt viktigare att utbilda arbetskraften på arbetsplatsen. Utvecklande av kompetens och innovation, utnyttjande av ny teknik samt forsknings- och utvecklingsverksamhet är särskilt viktigt då det gäller att skapa arbetsplatser och ny företagsamhet.

I kommissionens förslag till förordning poängteras åtgärder för utvecklande av arbetstagarna och företagen, särskilt de små och medelstora företagen, och deras anpassning till förändringarna i arbets- och näringslivet. Med ESF-stöd kan ny företagsverksamhet skapas och även förutsättningarna för existerande företagsverksamhet förbättras. Åtgärder som främjar företagsamhet är viktiga för Finland. För att företagsverksamhet skall vara ett mera lockande karriäralternativ krävs även att kunskapsbotten för företagsamhet och företagsverksamhet stärks genom företagsfostran och företagsutbildning på alla nivåer inom utbildningssystemet. Med tanke på små och medelstora företag är det viktigt att kompetensen i utbildningen vid högskolorna och inom yrkesutbildningen ställs till företagens disposition på ett smidigt sätt. Enligt förordningsförslaget önskar man höja yrkeskunskapen då det gäller personer med låg utbildningsnivå och äldre arbetstagare enligt principen om livslångt lärande, vilket stämmer överens med Finlands målsättning. Stora skillnader mellan utbildningsnivåerna och stor arbetslöshet bland dem som har en låg utbildningsnivå, vilket är typiska drag för Finland, ökar för sin del den strukturella arbetslösheten. Det utgör stora utmaningar för den aktiva sysselsättningspolitiken och för utvecklande av servicestrukturen inom arbetslivet och förordningsförslaget skapar bra möjligheter för det. Den höga strukturella arbetslösheten i Finland innebär att ESF-medel även i fortsättningen bör användas för förebyggande av arbetslöshet och skötsel av den strukturella arbetslösheten.

Förordningsförslaget understryker behovet att öka social samhörighet och delaktighet. Problemet då det gäller arbetsmarknaden i Finland är det stora antalet långtidsarbetslösa

och gruppen av dem som blivit helt utanför arbetsmarknaden. Dessutom finns det problem då det gäller sysselsättning av handikappade och invandrare. Situationen kräver utvecklande av nya innovativa servicemodeller för dem som har det sämst ställt. Dessutom är det ett typiskt drag för vår arbetsmarknad att den är indelad i kvinno- och mansdominerade branscher, något som stöder behovet att främja de åtgärder för förbättrande av jämställdheten som poängteras i förordningsförslaget. Förordningsförslaget understryker ett starkt partnerskap. I Finland har arbetsmarknadsparterna och andra centrala organisationer också hittills aktivt deltagit i uppgörande och genomförande av socialfondsprogrammen. Det nya förordningsförslaget ger möjligheter till att ytterligare utveckla samarbetet.

Förslaget understryker också beaktandet av områden som lider av de allvarligaste problemen. Arbetslösheten i Finland är fortfarande hög i förhållande till den europeiska nivån och de regionala skillnaderna är stora. I östra och norra Finland där arbetslösheten är stor är även arbetskraftens stigande medelålder ett stort problem. Typiskt för östra Finland är låg efterfrågan på arbetskraft, dvs. brist på arbetsplatser och strävan att få arbetets kvalitet och produktivitet konkurrenskraftigare. Det finns även behov att skapa nya arbetsplatser på glest bebyggda och geografiskt icke fördelaktiga områden genom investeringar i mänskligt kapital och genom utnyttjande t.ex. av datanät och ny teknik. Genom utnyttjande av data- och kommunikationsteknik ökar konkurrenskraften och produktiviteten, den sociala och regionala jämlikheten samt medborgarnas välbefinnande och livskvalitet. Den som blir utanför datasamhället riskerar att bli utslagen och det bör förebyggas på olika sätt. Personer utan yrkesutbildning, de som avbrutit sin utbildning och etniska minoriteter utgör de svagaste grupperna.

Enligt förslaget till allmän förordning finansieras varje program av en strukturfond. På så sätt kan ESF:s särdrag bättre beaktas och det leder också till en enklare förvaltning av programmen i Finland.

I fortsättningen kan medlemsstaterna själva i högre grad än för närvarande inverka på hur

stödet riktas regionalt och enligt tema. Denna princip har också varit Finlands mål. Förordningsförslaget ger möjlighet att göra upp ett ESF-program som täcker hela Finland och dessutom kan ESF-medel årligen fördelas smidigt regionalt inom helhetsramen för programmet. Det är även möjligt att göra upp egna regionala ESF-program för östra och norra Finland oberoende av vilka målsättningar som förverkligas i Finland.

Det förslag som gjorts för att förenkla förfarandet och enligt vilket fonderna begränsat kan finansiera projekt som hör till en annan fonds åtgärder kunde göra verksamheten mera flexibel även i Finland. Den kunde förenkla genomförandet av projekten bl.a. så, att med ESF kunde finansieras små anskaffningar av anordningar och utrustning som behövs i verksamheten. Å andra sidan kan förfarandet leda till att urvalet av åtgärder för genomförande av projekten minskar och att åtgärder som finansieras från olika fonder överlappar varandra.

Utöver flexibiliteten är det viktigt att fästa uppmärksamhet vid samordningen av program och åtgärder som finansieras ur olika fonder på en strategisk nationell och regional nivå. Till exempel åtgärder som hänför sig till produktion och utnyttjande av ny teknik kan leda till betydande samverkan.

Ett tema som är viktigt för Finland och hänför sig till tillgången på arbetskraft under den kommande perioden är utvecklande av en aktiv arbetsbaserad invandrapolitik. Invandringen av arbetskraft sker i synnerhet från Finlands närområden. I förordningsförslaget finns för gränsöverskridande samarbete ett eget mål "Europeiskt territoriellt samarbete", som enligt förslaget skall finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden. Det är inte klart hur främjande av arbetskraftens rörlighet eller kompetens, yrkesskicklighet och integrering i samhället i fråga om den arbetskraft som flyttar skall kunna stödas med ESF-åtgärder på gränsområden.

Enligt förordningsförslaget bör för internationella och mellanregionala åtgärder skapas en skild handlingslinje eller ett helt eget program inom ESF-programmen och om dessa åtgärder skall rapporteras särskilt i års- och slutrapporterna. Detta får dock inte begränsa finansieringen av internationella åtgärder

inom andra handlingslinjer när det med tanke på verksamhetens natur är lämpligt. Man bör observera att beskrivningen av internationell verksamhet i förordningsförslaget känns något oklar med beaktande av att det föreslås att internationellt samarbete finansieras även inom ramen för det särskilda målet "Europeiskt territoriellt samarbete".

Under den nuvarande programperioden 2000-2006 är Finlands ESF-medfinansiering 905 miljoner euro, vilket utgör 43 % av den EU-medfinansiering som reserverats för Finland för strukturfondspolitik. Av Finlands ESF-medfinansiering styrs på basis av ESF:s referensramar 1) till utnyttjande av efterfrågan på arbetskraft och till sysselsättningsfrämjande 244,1 miljoner euro (28,0 %), 2) till främjande av jämställdhet och lika möjligheter i arbetslivet 131,7 miljoner euro (15,1 %), 3) till förbättrande av utbildningens kvalitet och verkan, till främjande av yrkesmässig rörlighet och till stärkande av relationerna mellan utbildning och arbetsliv 210,2 miljoner euro (24,1 %) och 4) till utvecklande av kunskapskapital så att det stöder företagsamhet, till omformning av arbetslivet samt till utnyttjande av forskningsresultat och teknik 286,0 miljoner euro (32,8 %). Till regionala mål 1-program i norra och östra Finland har av ESF-finansieringen styrts sammanlagt ca 280 miljoner euro.

De ekonomiska konsekvenserna av kommissionens förordningsförslag är tills vidare svåra att bedöma, eftersom de beslut som fattas inom ramen för den allmänna förordningen och det nya meddelandet om de ekonomiska ramarna inverkar på konsekvenserna.

Behoven av att göra lagstiftningsändringar i Finland till följd av förslaget till förordning om ESF bör bedömas så att alla förordningar om strukturfonderna beaktas.

4. Behandlingen av förslaget till förordning

Kommissionen har överlämnat sitt förslag till förordning om ESF tillsammans med förslagen till förordningar om övriga strukturfonder den 14 juli 2004. Efter det har förordningarna behandlats i sektionen för regional och strukturpolitik, som hör till kommittén för EU-ärenden, och i ledningsgruppen

Agenda 2007, som leds av statsrådets kansli. Rådets egentliga detaljerade arbetsgruppsbehandling av förordningsförslaget har inletts den 10 september och möten hålls varje vecka. Den första behandlingen av förslaget till förordning om ESF hölls den 1 oktober.

I olika skeden av behandlingen av förordningsförslaget har sociala partner konsulterats.

5. Förslag till statsrådets ståndpunkt

1. Finland erkänner Europeiska socialfondens centrala roll vid genomförande av Europeiska unionens regional- och strukturpolitik. Finland anser det vara viktigt att ESF stöder nationell politik i syfte att främja full sysselsättning, förbättra arbetslivets kvalitet och produktivitet, öka social delaktighet och minska regionala sysselsättningsskillnader.

2. Finland anser att kommissionens förordningsförslag bra stöder de mål att främja tillväxt, sysselsättning och konkurrenskraft som uppställts inom Lissabonstrategin. Finland anser det vara viktigt att förordningsförslaget understryker särskilt starkt kopplingen mellan ESF och Europeiska sysselsättningsstrategin och gör det möjligt att med hjälp av ESF-åtgärder bättre stöda riktlinjerna och rekommendationerna för sysselsättningsstrategin. Samtidigt understryker förordningsförslaget en stark koppling mellan ESF-åtgärder och målen för social delaktighet, utbildning och yrkesutbildning på gemenskapsnivå.

3. Finland stöder i huvuddrag kommissionens förslag till förordning om Europeiska socialfonden.

4. Ur Finlands synvinkel är det viktigt att möjligheten enligt förordningsförslaget att med ESF-medel finansiera utveckling av utbildning, forskning och innovationer, som ingår i konvergensmålet, skulle finnas inte bara då det gäller det nya konvergensmålet utan också då det gäller målet regional konkurrenskraft och sysselsättning. Likaså är finansieringen av utnyttjandet av teknik viktig. På så sätt tryggas utvecklingsåtgärdernas kontinuitet och möjligheten att genomföra samma åtgärder i hela Finland också under den nya programperioden.

5. Behoven inom Finlands aktiva arbetsba-

serade invandringspolitik bör beaktas i ESF:s transnationella och mellanregionala samarbete och dessutom bör åtgärder för främjande av arbetskraftens rörlighet, utveckling av kompetens och yrkesskicklighet hos den arbetskraft som flyttar och integrering av den i samhället finansieras. Dessutom bör gränsöverskridande samarbetsprojekt kunna finansieras genom ERUF:s mål Europeiskt territoriellt samarbete.

6. Finland anser det vara viktigt att den typ av handlingsmodell som ingår i det nuvarande gemenskapsinitiativet EQUAL, som baserar sig på transnationellt och mellanregionalt samarbete och som främjar innovationsförmåga och social delaktighet, fortsätter även under kommande period. Finansieringen av innovativa åtgärder inom målprogrammen är en förenkling som är värd att understöda. Innovationsförmåga bör i sig även i fortsatt-

ningen ses som en princip som styr Europeiska socialfondens verksamhet.

7. Finland understöder det förslag som gjorts i syfte att förenkla förfarandet. Enligt förslaget kan fonderna begränsat finansiera projekt som hör till en annan fonds åtgärder. Den föreslagna marginalen på 5 % verkar dock vara för liten. Ett flexiblere förfarande får dock inte leda till att urvalet av åtgärder för genomförande av projekten minskar och att åtgärder som finansieras ur olika fonder överlappar varandra. Finland anser det vara en bra modell att varje program finansieras ur en strukturfond. På så sätt kan ESF:s särdrag bättre beaktas och det leder också till en enklare förvaltning av programmen.

8. Utöver flexibiliteten är det viktigt att samverkan av åtgärder som finansieras ur olika fonder beaktas på en strategisk nationell och regional nivå.